

JONG
LEREN

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

januari 2022

PERSONEELBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Wat breng jij Jong Leren?
In gesprek met zij-instromers

Pedagogisch medewerker óf
onderwijsassistent?

Kiezen hoeft niet meer!

Autonomie voor de leerkracht
Wat vind jij?

Wat breng jij mee?

Het is mooi je te realiseren dat iedereen anders is en daarom ook een eigen inbreng heeft in ons onderwijs. Natuurlijk hebben we onderlinge afspraken en methodes als leidraad. Wat iedereen uniek maakt, is wat je meebrengt naar Jong Leren, naar jouw school. Iedereen heeft iets waarin hij of zij extra geïnteresseerd is. Misschien neem je iets mee uit een vorige baan? Of je hebt wellicht een extra studierichting gekozen, een certificaat behaald of een uit de hand gelopen hobby. Of ervaring opgedaan die je meebrengt naar je huidige werk bij Jong Leren.

Wij zien dit als extra reden om deze kennis en ervaring uit te wisselen met elkaar. Leer van elkaar, leer samen en wissel uit, zodat je niet alles zelf hoeft te bedenken.

We hopen dit pleidooi te onderbouwen met de artikelen in dit personeelsmagazine. Veel leesplezier toegewenst en bedenk maar eens: wat breng jij mee?

JOHN
MARLIES

Korte berichten

Koninklijk bezoek voor IKC Triade

Op de laatste schooldag voor de lockdown ging Koning Willem-Alexander voor een werkbezoek naar IKC Triade. De koning vraagt honderduit over hoe kinderopvang en onderwijs samenwerken. Ook bespreekt hij met leerlingen, leerkrachten, pedagogisch medewerkers, ouders en bestuurders hoe het zij corona ervaren en hiermee omgaan. Bij het afscheid wachten leerlingen hem op voor een boks. Het was een bijzondere middag in Aalsmeer.

Leerplein introduceert de Brownie Award

Leerplein staat voor alles wat te maken heeft met 'leren en ontwikkelen' binnen Jong Leren. Wij zijn er namelijk van overtuigd dat je door (samen) te leren en ontwikkelen, je uitgedaagd, gemotiveerd en energiek blijft om je leerlingen te leren leren. Leren kan op heel veel verschillende manieren; variërend van 'even met een collega overleggen over een situatie' tot het bijwonen van een training via Scholingsplein. Leren doe je dagelijks: soms bewust, maar vaak ook onbewust.

7 vragen aan...

Tom Houtkamp

senior stafmedewerker
Huisvesting

1. Wat was je eerste (bij)baan?

Op mijn 12e was ik in de zomervakantie van 1972 schilder/klusjesman bij een klein aannemersbedrijf. Dat vond ik toen zo leuk en verdienstelijk, dat ik dat heb aangehouden voor vrijwel elke vakantie en vrije zaterdag. Ik heb ook nog in de keuken bij een Chinees restaurant te Santpoort gewerkt.

2. Wie was je favoriete leraar en waarom?

Op het Hoger Technisch Instituut was dat Jan Reinders voor Mechanica. Hij was tevens mijn collega bij Ingenieursbureau Necon en heeft mij na het behalen van het diploma HTI geadviseerd de avond-HTS te gaan doen. Ik dacht toen, nog eens 5 jaar? Maar heb daar nooit spijt van gekregen.

Lisettes web/apptip

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

Een escape room voor je groep maken.

Stel je voor... je bent opgesloten in het klaslokaal. Je hebt één lesuur de tijd om te ontsnappen. De klok tikt. Je opent de bureaulade, vindt een doos met een slot erop. Je hebt een code van 4 cijfers nodig. Je kijkt naar de klok aan de muur. Nog maar 5 minuten over. Heb je nog genoeg tijd om de juiste code te vinden? Het inzetten van al je kennis en vaardigheden is de enige manier om te ontsnappen. Scan de QR-code om zelf een escape room voor je groep te maken. Op het intranet vind je nog meer inspiratie.

Vooraf het laatste is goed om je te realiseren en bij stil te staan.

Vanuit Leerplein zijn we daarom op zoek naar collega's die willen laten zien hoe leuk, interessant en inspirerend 'samen leren' kan zijn. Directeuren kunnen een team aandragen en vertellen waarom. Een kort verslag verschijnt op intranet. De coördinatoren Leren & Opleiden, Dorien en Alma, bezorgen overheerlijke brownies (de 'Brownie Award'). Met deze 'Brownie Award' zetten we ook jouw team even in het zonnetje!

3. Van welke sociale media maak je gebruik?

Ik gebruik alleen WhatsApp en dat is voor mij genoeg. Sociale media is immers lang niet altijd zo sociaal als het zou moeten zijn.

4. Waarvoor mogen we jou wakker maken?

Voor een lange en mooie autorit, het liefst naar de Noordkaap met de Volvo 1800 S. Maar ook voor een goed glas whisky begeleid met goede jazzmuziek.

5. Waar haal jij je inspiratie vandaan?

Uit mooie architectonische bouwprojecten, waarin veel duurzame ontwikkelingen zijn terug te vinden. Maar ook projecten die een groot en comfortabel gebruiksgemak opleveren en dan toch niet belastend voor het milieu zijn.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

Onderwijsinnovaties waarbij slechts zeer beperkt gebruik wordt gemaakt van digitale methoden en middelen spreken mij het meeste aan, omdat leerlingen dan zelf hun creatieve vaardigheden kunnen ontwikkelen en dan écht begrijpen wat ze aan het doen zijn. Volgens mij blijft hetgeen zij op deze wijze leren ook veel langer in hun geheugen aanwezig.

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Ik vertel graag over mijn bezigheden en mijn kijk op de wereld om mij heen, dus denk ik dat menigeen mij goed genoeg kent.

Taco Mennega

Leraar in opleiding, De Vijfprong

Even Appen met

Taco, was je vooraf bekend met de Trein van Boos naar Middel?

"Niet echt. Ik heb de term wel horen vallen, omdat een paar collega's de cursus al hebben gedaan. De directie stimuleert deelname en stelde voor dat alle starters de verkorte workshop volgen."

Hoe heb je de kennismaking ervaren?

"Ik was na de eerste avond al zó enthousiast, dat ik me meteen heb aangemeld voor de volledige cursus. Net als mijn collega's trouwens."

Wat triggerde jou?

"De beste resultaten of oplossingen worden volgens mij bereikt, als alle betrokkenen beseffen dat we het met elkaar moeten doen. Dat er geen andere weg is. Toen ik dat uitgangspunt herkende in de Trein dacht ik: ik wil die hele training doen."

Wat kan de Trein volgens jou bijdragen aan beter onderwijs voor kinderen?

"Met behulp van de Trein ontstaat een coalitie tussen ouders, kind en school(team). Er is een gezamenlijk belang, waardoor je elkaar niet langer 'bevecht'. De positieve energie die hierdoor vrijkomt, komt ten goede aan de ontwikkeling van het kind."

Wat herken je in de Trein vanuit je eigen visie?

"Als zij-instromer neem ik ervaringen mee vanuit mijn vorige vak. Een belangrijke is dat elke succesvolle samenwerking start met het goed afstemmen van de verwachtingen. Als dat niet goed gebeurt, loopt het proces vroeg of laat spaak."

Wie is **Marlies Bos** en wat brengt zij Jong Leren?

“De ‘legacy’ van Sytske Feenstra is voelbaar, ik ben in een warme en professionele organisatie geland. En nu wil ik ook mijn eigen kleur geven aan deze uitdagende functie.”

Marlies groeide op in het dorpse Nieuwveen als jongste van vier boerendochters en genoot van het leven op de boerderij. Paardrijden was en is nog steeds haar grote passie. Haar ouders hadden een akkerbouwbedrijf, maar lieten hun dochters vrij in hun beroepskeuze. Tijdens en na de middelbare school is ze zoekende naar ‘wat ze later worden wil’. Economie ligt haar goed en ze vindt ze het boeiend hoe je een organisatie laat draaien en welke rol mensen daarbij spelen. In de opleiding Personeel en Arbeid kwamen die aspecten samen. “Toen ik afstudeerde was er een grote vraag op de arbeidsmarkt. Ik kwam als consultant bij Deloitte terecht. In die periode heb ik veel geleerd, maar na een aantal jaren merkte ik dat het commerciële bedrijfsleven mij niet de voldoening gaf die ik zocht.”

In contact met werkgevers

Vervolgens komt Marlies bij de Besturenraad te werken als adviseur op het gebied van personeelsbeleid en arbeidsvoorwaarden. “Die maatschappelijke betrokkenheid voelde goed. Ik werkte aan de cao-onderhandelingen en werd betrokken bij het opzetten van de PO-Raad. Daarvan werd ik uiteindelijk bestuurssecretaris. Ik vond vragen als waarom de ene school effectiever is dan de andere heel interessant.

Na een aantal jaar zocht ik een nieuwe uitdaging. In 2017 ging ik binnen de PO-Raad leiding geven aan het domein Werkgeverszaken. Het lerarentekort kwam ter sprake, veel strategische advisering ook. Het was een mooie tijd met de opkomst van PO in actie. Gedurende de jaren dat ik voor de PO-Raad werkte had ik veel contact met besturen.”

“Ook zonder lerarentekort moet je een goede werkgever zijn”

Die baan wil iedereen!

“Mijn kinderen zijn nu 12 en 14 en gaan naar de middelbare school. Ik wilde graag dichterbij huis in Haarlem werken. Op de fiets naar mijn werk, dat leek me wel wat. Een functie in een schoolbestuur ambieerde ik zeker: scholen verrijken en faciliteren. Door mijn jarenlange ervaring van de ‘andere’ kant, leek me dat een mooie stap. Omdat ik een nieuweling in het vak ben, had ik wel een voorkeur voor een meerkoppig bestuur. Jong Leren stond zeker op mijn lijstje. Ik zocht een organisatie die ten dienste staat van het onderwijs, ruimte laat aan de scholen en bijdraagt aan de kwaliteit van het onderwijs in de regio. Dat zie ik terug in de werkprincipes van Jong Leren. Toen de vacature voorbij kwam dacht ik: ja, die baan wil iedereen wel! Toch voelde ik dit als mijn kans. Het schrijven van een motivatie kostte me weinig moeite. Dat zei mij genoeg.”

Als mens pas ik bij Jong Leren

“Tijdens de themagesprekken werd ik nog enthousiaster. Ik weet nog dat mijn dochter zei: ‘Mam, volgens mij wil je dit net zo graag als dat ik een pony wil.’ En dat klopte. Ik voelde dat ik bij Jong Leren nog concreter kon bijdragen aan het onderwijs dan in mijn rol bij de PO-Raad. Waarom ze voor mij hebben gekozen? Ik denk dat mijn visie en stijl aansluiten. Mijn kennis en ervaring zijn een mooie aanvulling op Johns pure onderwijsroots. Ik heb een andere blik op mens en organisatie. Ik heb ook mijn persoonlijkheid in de strijd gegooid. Als mens pas ik bij Jong Leren, dat voelde ik meteen. Het is hier goed, en ook hard werken.”

Je hoeft niet ziek te zijn om beter te worden

“Jong Leren is een jonge organisatie, maar zo voelt het niet”, gaat Marlies verder. “Ik ben blij dat ik daar onderdeel van mag zijn. Maar natuurlijk is voor mij alles nieuw. Ik heb bijvoorbeeld nog nooit gewerkt in een Google-omgeving en vooral onderwijskundig valt er veel te leren. Daarom wil ik op een aantal scholen een periode ‘stage lopen’. Geef me taken, laat me zien en ervaren hoe het werken op een school is. Dat helpt mij om als bestuurder de goede dingen te doen. Onderwerpen als huisvesting en het lerarentekort behoren tot mijn portefeuille. Ik zal samenwerken met hogescholen om de opleidingen te verbeteren en meer mensen enthousiast te krijgen voor het onderwijs. Daar hoort bij dat we als Jong Leren een aantrekkelijke werkgever moeten blijven. Nu en in de toekomst. Ik zeg altijd: je hoeft niet ziek te zijn om beter te worden. Want ook als er geen lerarentekort is, moet je een goede werkgever zijn.”

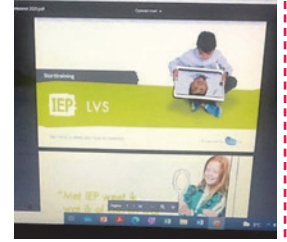
Persoonlijke missie

Naast het vak van bestuurder ontdekken, heeft Marlies nóg een persoonlijke missie. “Ik wil mensen helpen die mét diploma toch geen baan kunnen vinden, omdat ze een afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Het lukt in Nederland nog maar slecht om deze mensen aan het werk te krijgen. Ook onderwijsteams zijn wat dat betreft geen goede afspiegeling van de maatschappij. Maar al deze mensen hebben ooit wel op onze scholen gezeten. We mogen ze niet laten vallen.”

Fabienne van der Tas, leerkracht van de invalpoule. “Ik ben heel flexibel, weet pas laat waar ik heen ga en heb weinig tijd om lessen voor te bereiden. Kinderen zoeken mijn grenzen op... en ik leer veel mensen kennen binnen Jong Leren. Vooral het snelle schakelen maakt mijn werk erg leuk!”

Maandag

Vaak is het nog tot 7.30 u niet bekend waar ik mag gaan invallen. Maar vandaag mag ik naar De Brug, groep 4. Altijd even aftasten: hoe is de school, wat staat er vandaag op de planning, hoe zijn de kinderen, zijn er zaken die ik echt moet weten? De werkdag sluiten we af met een IEP-training.

Dinsdag

Tot aan de kerstvakantie geef ik op de dinsdag les op De Molenwerf. Unitonderwijs is voor mij een nieuwe ervaring. Maar wat een structuur! Ik geef rekenles aan groep 5 t/m 8. De kinderen zijn wél al helemaal gewend, merk ik: mooi! In de middag bereid ik me voor op de groep waarin ik de komende drie dagen sta.

Woensdag

De Franciscus Haarlemmerliede is dus mijn 'moederschool'. Het is een lief, klein, schattig dorpschooltje, prachtig gelegen tussen de weilanden. De woensdagen vliegen altijd voorbij. Na schooltijd heb ik heerlijk de tijd om alles bij te werken en klaar te leggen voor morgen. Daarna is het tijd voor de boodschappen!

Donderdag

Vandaag hebben we de Woordenschatles in combinatie met bewegend leren gedaan, een Zweeds loopspel door de school. De kids waren dolenthousiast en iedereen deed superactief mee. Na het werkoverleg naar huis, koken, eten en klaarmaken voor tennistraining.

Vrijdag

Vrijdagen zijn soms heftisch, soms relaxed. Vanmiddag zijn we de hele middag bezig geweest met de lampionnen. De kinderen hielpen elkaar goed. Na schooltijd MDO en daarna: weekend!

Zondag

Zondagochtend is schoonmaakochtend. Samen even twee uurtjes hard werken. In de middag voetbal kijken bij mijn oude club HBC. Het was nog een heerlijke zonnige en gezellige middag!

Zaterdag

Deze spannende wedstrijddag begint vroeg. De trainingen waren niet voor niets, we zijn kampioen geworden! We vierden een klein feestje die avond.

Dit was mijn week

Verzuimcoach Ellen de Gelder:

“Voor één gesprek mag je ook bij me aankloppen.”

Hoewel Ellen de Gelder de voorgrond liever niet opzoekt, is ze voor velen binnen Jong Leren een bekend gezicht. Al jaren helpt ze als verzuimcoach medewerkers re-integreren of een gezonde energiebalans terugvinden. Ze vindt het belangrijk dat iedereen weet waarvoor je bij haar kunt aankloppen. “De drempel is laag, laat dat voorop staan.”

Wanneer komt iemand bij de verzuimcoach terecht?

“Meestal gaat dat via casemanager Tineke Puts, op verzoek van de directeur. Niet omdat ze iets ‘verkeerd’ doen, maar om te kijken hoe iemand zich weer prettig gaat voelen op de werkvloer, na ziekte, of verzuim om een andere reden. Het liefst zie ik natuurlijk dat mensen vrijwillig naar mijn spreekuur komen, als het allemaal niet zo lekker loopt. Verzuim voorkomen, neem daarin ook eigen regie.”

Hoe kenmerkt zich jouw werkwijze?

“Samen vlottrekken wat vastloopt, is mijn werkwijze. Ik heb allerlei tools, modellen en handvatten om aan te reiken. De training ‘Regie over je energie’, haal ik bijvoorbeeld vaak aan. Daarmee breng je in kaart wat energie kost en wat energie oplevert. Om vervolgens bewuste keuzes te maken. Ik houd cliënten vaak een spiegel voor. Ze nemen vervolgens zelf de regie om dingen aan te passen. Dat past heel mooi bij de tendens van eigenaarschap in het onderwijs.”

Welke thema’s spelen bij Jong Leren?

“Op dit moment zie je pas goed de effecten van het thuiswerken in de lockdowns van 2020/2021. Het altijd ‘aan staan’, de vage grens tussen werk en privé, het schakelen. Als je dat optelt bij de veelheid die al van leerkrachten wordt gevraagd in de normale setting, dan weegt dat zwaar. Ik zie in het onderwijs veel perfectionisme, verantwoordelijkheidsgevoel, moeite met loslaten. Veel leerkrachten zijn bang de controle te verliezen, voor zichzelf kiezen vinden ze egoïstisch. Maar zonder jezelf te begrenzen, raak je verder van huis.”

Op welke signalen moeten Jong Leren-medewerkers letten?

“Slechter slapen, regelmatig fysieke klachten, een korter lontje thuis, of juist op het werk. Dat zijn signalen waarbij je bij jezelf te rade moet gaan. Wat ik ook vaak terugkrijg is: overzicht verliezen, het gevoel dat alles moet en daardoor minder werkplezier ervaren. Daar zie ik ook een belangrijke rol voor de directeuren. Herken je die signalen bij een teamlid, trek aan de bel. Help ze de balans terug te vinden. Vaak blijkt in zo’n gesprek dat iemand al heel veel dingen goed doet, of eigenlijk wel weet wat er mis gaat. Dan is soms één gesprek voldoende om je valkuil de baas te blijven.”

Wat breng jij Jong Leren?

“Dat vind ik zelf lastig te zeggen. Maar laatst zei iemand: ‘De sessies met jou hebben mijn leven blijvend veranderd.’ Dat vind ik mooi om terug te horen. Net als: ‘Ik hoor jou regelmatig iets uit de sessie in mijn hoofd herhalen’. Wat ik breng, zijn vaak kleine besefmomenten, weten dat je zelf de regie hebt. En daar heb je echt niet altijd 30 sessies voor nodig. Loopt het even niet lekker, maar kun je de vinger er niet op leggen, dan ben je óók welkom. Wie weet kijk je er daarna weer heel anders tegenaan.”

Gevarieerde inzet NPO-gelden zichtbaar

Wat brengen externen Jong Leren?

In onze scholen zijn mooie samenwerkingen met organisaties ‘van buitenaf’ opgezet. Door expertise en ervaring van buiten naar binnen te halen, bieden we onze leerlingen of onze ouders net iets meer. Vier voorbeelden.

Een sterker team dankzij LeerKRACHT

De Kameleon in Zwanenburg zet kennis en expertise van Stichting LeerKRACHT in om het team als geheel te versterken. "Onze leerlingen zijn een kwetsbare doelgroep, nog meer dan we dachten," begint directeur Wendy Veldhuizen haar verhaal. "Op een bepaald moment tijdens de lockdown zat eenderde van onze leerlingen om verschillende redenen in de noodopvang. We maakten ons zorgen om het welbevinden." Met de NPO-middelen zag Wendy kans de aanpak van LeerKRACHT toe te passen en zo haar team te versterken. "Bij onze aanpak staan de acties vanuit het schoolplan centraal. De bordsessies lopen als een trein. Je ziet direct resultaat door zo te werken. Er is meer aandacht voor het direct uiten en oplossen van zorgen en frustraties. LeerKRACHT brengt focus in het team en ruimte voor regelmatige, onderwijsinhoudelijke gesprekken. Het is een stimulans voor lesbezoeken en feedback en leidt tot een enorme betrokkenheid. Daarbij is het een gemeenschappelijke taal voor alle medewerkers van de school in ieders eigen rol. Het verbindt en versterkt ons", besluit Wendy trots.

De TAALMAATJES zorgt voor betrokkenheid

Op De Ruimte in Kudelstaart is het project De Taalmaatjes gestart om de kennis van schoolprocessen en de ouderbetrokkenheid van anderstalige ouders te vergroten. "De taalbarrière bij onze anderstalige ouders is groot," aldus directeur Franka de Hartog. "Vanuit de gemeente was er geen begeleiding voor deze ouders, maar ouders weten niet wat er op de school van ze gevraagd wordt.

Leerkracht Netty Koningen heeft op andere scholen programma's voor deze ouders ervaren. Ze wilde dat graag hier ook doen en dat hebben we samen in gang gezet. We focussen bij ons op ondersteuning aan ouders bij de schoolse zaken. We hebben daarvoor de methode NT2 Praat Mee aangeschaft."

Netty begeleidt elke week op donderdagochtend een groepje ouders. Ze volgt de doelen vanuit de methode. Volgens Franka is het een breed sociaal project. "Je ziet ouders met elkaar praten op het plein. Ze begrijpen nu hoe ze kunnen helpen op school of moeten intekenen voor gesprekken. Ze voelen zich betrokken bij school."

Ondersteuning door LOGOPEDISTEN

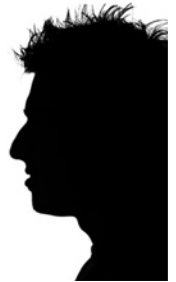
Op De Wikkeling in Nieuw-Vennep oefent een groepje leerlingen met de woorden van hun taallessen. Ze doen dat onder begeleiding van een logopediste. Een keer per week komen er twee logopedisten naar De Wikkeling en bieden daar woordenschat die aansluiten bij de lesstof in de klas. Er is aandacht voor de betekenis, uitspraak, zinsbouw en eventuele taalproblemen worden meteen gescreend. Directeur Anne Niehe: "De kinderen die Nederlands niet als thuistaal hebben, hebben tijdens de lockdowns een achterstand opgelopen. De logopedisten koppelen terug aan de leerkracht en de onderwijsassistent oefent later in de week nogmaals met deze kinderen. Zo brengt deze ondersteuning vanuit het NPO-budget deskundigheid naar de school op het gebied van spraak-, taalontwikkeling en ondersteuning voor de leerkrachten."

Een mooie SCHOOLBIEB

Op De Wikkeling gaan ze dit jaar ook aan de slag in de schoolbibliotheek. Anne Niehe (directeur) legt uit waarom: "Tijdens de lockdown lag de focus op hoofdvakgebieden. Het stimuleren van lezen was toen heel lastig. Daarom willen we dat nu oppakken. We hebben de bibliotheek laten saneren door medewerkers van de openbare bibliotheek. Ze verwijderden de boeken die te oud of niet geschikt zijn. De overgebleven boeken zijn gecodeerd en bestickerd. De collega's hebben zelf heel veel werk gedaan en zaten wekenlang tijdens de lunch te stickeren." Anne vervolgt: "De bieb is nu met de codering van de openbare bieb op niveau ingedeeld. We hebben een uitleenstelsel met pasjes. Alle kinderen hebben twee boeken, zodat ze altijd door kunnen lezen." Later in het jaar worden er nog nieuwe boeken aangeschaft vanuit de NPO-gelden. De leerlingen genieten nu al van de mooie nieuwe bieb die in de Kinderboekenweek feestelijk is geopend.

Rugzak

Het was zijn tweede schrijfles in mijn groep. De letter 'd', altijd lastig. Hij deed zijn uiterste best om de orde en rust in de groep te krijgen. Keurig volgde hij de stapjes van zijn lesvoorbereidingsformulier.

Kleine zweetdruppeltjes parelden op zijn bovenlip. Hij zette door en het werd een prachtige betekenisvolle, leerzame les voor hem!

Een paar weken daarvoor ontving ik een mail. Van een flexpabo-student. Een keurige mail waarin hij zichzelf voorstelde. Een man van 55 met veel ervaring op het gebied van onderzoek naar het gedrag van meeuwen. Hij voelde dat dit het moment was om een overstap te maken. Zoals hij het zelf omschreef: 'ik wil van betekenis zijn en het verschil kunnen maken'.

In de nabespreking van zijn schrijfles kon hij me tot in detail vertellen waar zijn leerpunten zaten, waar het 'anders' had gekund of ontmoeten. Ook gaf hij aan dat hij zich zo voelde zwemmen, 'ik heb eigenlijk nog nooit een les kunnen geven die liep'.

Ons 4xwijzer-thema 'Vogels in de winter' liep al een tijdje. De kinderen waren er druk mee en enorm betrokken. Ik vroeg hem, met in mijn achterhoofd zijn mail, of hij hier misschien iets in kon betekenen. Meteen lichtjes in zijn ogen. Ik gaf hem carte blanche.

De volgende stagedag kwam hij binnen met een rugzak. Zijn rugzak, vol met spullen, verhalen, met 'zijn vorige leven'. Hij ging 'aan' en hierdoor de kinderen ook. De les liep en liep zelfs zo goed dat ik er nog iets van kon leren. Zo enorm in zijn kracht. Toen ik hem vroeg dit verhaal ook in andere groepen te houden, werd hij super enthousiast. Ooit wordt hij wellicht de biologie-expert op een school. Met zijn rugzak vol verhalen.

Wat een prachtige rugzak!

Kees Kloost

ZIJ-INSTROMERS HEBBEN JONG LEREN VEEL TE BIEDEN

Samen bouwen aan goed onderwijs

Zij-instromers maken de overstap naar het onderwijs vanuit meestal een heel andere sector. Dat is een uitdaging voor de zij-instromers zelf. Maar ook voor hun nieuwe collega's. Want iemand van 57 jaar met bakken werk- en levenservaring begeleid je toch anders dan een kersverse pabo-student van 18. Laten we eens kennismaken met een aantal van deze collega's die, net als wij, met een reden voor het onderwijs kiezen. Wat kunnen wij van hen leren?

Even voorstellen... drie zij-instromers

MICHEL CORTEN, stagiair groep 3, Jacobaschool

“Ik ben 57 jaar en vorig jaar heb ik de overstap gemaakt van de financiële dienstverlening naar het onderwijs. Ik doe de deeltijdopleiding in de avond. Als voormalig manager bij Achmea, waar ik een team aanstuurde, is dit wel heel iets anders.”

Waarom het onderwijs?

“11 jaar geleden kreeg ik na een scheiding een nieuwe relatie. Mijn partner werkt in het onderwijs. Als ze mij hoorde over het kantoorleven, riep ze weleens: ‘het zijn net kinderen’. En ik zag zelf ook veel raakvlakken als ik haar bevlogen hoorde praten over de klas. Een team neerzetten, een veilige omgeving bieden, gezien willen worden. Ze zei: jij zou een leuke zijn voor het onderwijs. Zelf dacht ik dan in eerste instantie aan het VO. Leraar economie ofzo. Maar het brede aspect van het PO trekt me toch meer.”

MICHEL VAN DER KLAUW, onderwijsassistent en stagiair groep 7, Opmaat

“Ik ben Michel, 35 jaar en inmiddels zit ik in het derde jaar van de deeltijdpabo. Na mijn broodbakkerij-opleiding ben ik in de plantenwereld terecht gekomen. Daar zorgde ik in een kwekerij met een groot team voor het proces van plantvermeerdering.”

Waarom het onderwijs?

“Het bakkersvak was prachtig, maar door de nachturen, heb je nauwelijks een sociaal leven. Toen ik op mijn negentiende iemand uit het bedrijfsleven hoorde praten over lesgeven, dacht ik: dat wil ik ook. Maar ik wilde het mijn ouders niet aandoen nog een opleiding te betalen. Na ruim tien jaar in de kwekerij zei mijn vrouw: ga wat anders doen. Ga eens kijken wat je moet doen om voor de klas te komen. De toetsen gingen me eenvoudig af. En nu eindig ik de dagen weer vol energie. Dat is voor het thuisfront ook veel leuker.”

TINA VAN HARINGEN, leerkracht Mozaïek groep 5

“Ik ben 40 jaar, net een jaar afgestudeerd van het zij-instroomtraject. Voorheen deed ik veel internationale communicatie voor farmaceutische bedrijven. Nieuwe informatiematerialen, drukwerk inkopen en management-ondersteuning. Kortom, veel schakelen.”

Waarom het onderwijs?

“In de farmacie waren veel overnames. Er was ook weinig aandacht voor mensen. De afstand tussen werk en het eindproduct werd te groot. Ik wilde het roer om. Nu denk ik: ik doe ertoe. Mijn werk doet ertoe. Want kinderen kunnen door mij verder groeien.”

Wat brengen zij-instromers?

Tina, Michel C. en Michel K. komen uit een heel andere sector dan het onderwijs. Toch vindt Tina het lastig om aan te geven wat ze meeneemt uit haar vorige werk. “Ik werk nog steeds aan het eigen maken van de vaardigheden. Hoe ga je met kinderen om, hoe help je ze op weg? Ook timemanagement, waar ik voorheen heel goed in was, werkt nu anders. Door een escalatie ben je zo de middag kwijt. En je moet wel je les voorbereiden. Mijn computervaardigheden komen wel van pas. De meeste programma’s waarmee we op school werken, pak ik makkelijk op. En ik kan snel schakelen. Ik zag dat voorheen niet als een kracht. Maar ook in het onderwijs is dat heel belangrijk.”

VEILIG KLIMAAT

Overstappen doe je niet zomaar. Dat beamen ze alle drie. “Ik leer elke dag weer iets nieuws”, zegt Michel C. “Als mensen-mens maak ik makkelijk contact. Groep 8 ging me redelijk goed af. Groep 3 is natuurlijk een stuk jonger. Daar kijken de kinderen meer naar je op. Ik had niet verwacht dat ik dat zó leuk zou vinden. Ik merk dat duidelijk zijn, goed werkt. Ik geef mijn grens aan. Tot daar kun je bij mij veel maken.” Michel K. ziet overeenkomsten in deze werkwijze: “Ik houd ook van lol maken, maar als er echt iets moet gebeuren, dan parkeren we het lolletje.

De kinderen weten waar ze aan toe zijn. Zo creëer je volgens mij een veilig klimaat.”

MANNEN IN HET ONDERWIJS

Michel K. is vanuit de kwekerij gewend om met veel vrouwen te werken. In het onderwijs is dat niet anders. Tina mist wel ‘mannen-energie’, bekent ze. “In mijn vorige functie werkte ik voornamelijk met mannen. Ze zijn van ‘hup klaar, we doen het zo’. Vrouwen houden graag met iedereen rekening. Daar valt iets voor te zeggen, maar het komt de efficiëntie van vergaderingen meestal niet ten goede. Ik hoop dat ik in de

toekomst kan bijdragen aan effectiever vergaderen op school." Michel C. knikt instemmend: "Op mijn huidige school gaat het vergaderen soepel. Door ook daarbij betrokken te zijn, kan ik het volledige vak overzien. Dit is absoluut geen 8-4 baan."

KEUZEVRIJHEID OP DE PABO

Michel C. ziet verschillen én overeenkomsten tussen het runnen van een klas en zijn vorige werk: "De nieuwe werknemers op mijn afdeling wisten vaak niks van hypotheeken. Toen vond ik het al leuk om kennis over te dragen. Een kind verder helpen is nog leuker, maar moeilijker. Ik dacht in het begin: na vijf keer uitleggen weet je het toch wel? Als dan tóch dat kwartje valt, is de voldoening nog groter. Jammer dat aan puur lesgeven in de opleiding zo weinig aandacht wordt besteed. Wat mij betreft mag er meer aandacht komen voor de al verworven vaardigheden van een zij-instromer. Het maken van verslagen hoef je mij bijvoorbeeld niet meer te leren. Dan kun je de opleiding misschien sneller afronden, of leren wat je echt nodig hebt."

Daar is Michel K. het met zijn naamgenoot eens. "Ik zou de pabo adviseren zij-instromers meer keuzevrijheid te geven. Zeker als je snel mensen voor de klas nodig hebt. Ik heb veel respect voor kleuterdocenten, maar in de kleuterklas ben ik niet op mijn plek. Dat wist ik vanaf het begin al en ik weet dat het voor meer mannen geldt. Natuurlijk moet je het leerproces op kleuterniveau begrijpen om het groeiproces van kinderen te begrijpen, het is de basis van het onderwijs. Hoe je dit moet inpassen in de opleiding is een punt van aandacht."

SMULLEN VAN VERHALEN

"Wat het voordeel is om op 'latere' leeftijd het onderwijs in te rollen? Met meer levenservaring reageer je anders wanneer iets onverwachts gebeurt.", denkt Michel C. Tina ervaart dat kinderen anders tegen haar aan kijken, omdat ze ouder is. Michel K. ziet dat de balans tussen jong en oud in een team belangrijk is. "Wij hebben een vrij jong team. De jongeren schuiven veel goede ideeën naar voren, de ouderen pakken op wat goed is en remmen ons waar nodig af. Ik durf mijn mond wel open te trekken." Michel C. schudt regelmatig een verhaal uit zijn mouw. "Heerlijk om te zien hoe kinderen daarvan smullen."

TALENT (H)ERKENNEN

Naast een frisse blik van buiten, nemen de zij-instromers veel kennis en ervaring mee. Zodra ze hun plek vinden in de school, hopen Tina, Michel C. en Michel K. hun eigen talenten ook in te kunnen zetten. Tina zou het leuk vinden als haar collega's haar ervaring in internationale communicatie benutten. "Nu we een Engelse methode gaan opzetten, zou ik het leuk vinden mijn kennis te gebruiken om mijn collega's te helpen." Michel K. weet dat zijn oog voor detail van pas kan komen in het onderwijs. "Talent herkennen en erkennen is voor kinderen heel belangrijk. Maar ook voor volwassenen. Wie weet kan ik daar in het team en in de klas iets mee." Kortom, zij-instromers hebben Jong Leren veel te bieden. Vraag ernaar!

Snapshots

- 1 IKC De Paradijvogel** - Groep 5 en 6 van IKC De Paradijvogel planten 600 bloembollen in de schooltuin. Ze doen mee aan de campagne Bulbs4Kids. **2 KC De Ruimte** - De deftige dame die de deur op slot deed. Dit was een dag waar de letter d centraal stond in groep 3. De kinderen moesten met hun ouders zoveel mogelijk woorden met de letter 'd' op de loper schrijven. De directeur moest met de deftige dame bellen om te controleren of de kinderen genoeg geoefend hadden met de 'd'. Gelukkig was dit zo en kregen ze de sleutel van de klas van hun directeur! **3 IKC Triade** - Creatieve doeners uit groep 6/7/8 komen met diverse talenten in aanraking. Ze maken bijvoorbeeld een Stop Motion filmpje. **4 Het Mozaïek** - Wij deden mee aan het Promotie Evenement Techniek. En we hebben de hoofdprijs gewonnen: met de klas naar Jump XL! **5 Aloysiusschool** - De regenboogvlag en handtekeningen van de kinderen, getekend tijdens paarse vrijdag. **6 Jong Geleerd** - Niet uniek, alhoewel in deze tijd... mooie foto van een leerling tijdens de sinterklaasintocht.

Waarderende gesprekscyclus

Binnen Jong Leren is in juni 2021 de waarderende gesprekscyclus geïntroduceerd. Het doel van de cyclus is om van iedere medewerker binnen een school persoonlijke ambities, talenten en ontwikkelingen te monitoren.

Suzanne van Beek (schoolleider van De Franciscus in Bennebroek) is dit schooljaar gestart met deze cyclus en is positief over de vormgeving en het tijdsplan. Regelmatig in gesprek gaan met medewerkers over ontwikkeling, werkplezier en de invulling van een lesdag, levert veel inzichten op. Dat draagt, volgens Suzanne, bij aan de kwaliteit van het onderwijs.

Tijdsplan Waarderende cyclus

De directie van de school voert in een periode van 1,5 tot 2 jaar drie gesprekken met alle medewerkers. Voorafgaand heeft de directie regelmatig geobserveerd tijdens flits- of klassenbezoeken.

Om te ontdekken hoe de ambities, de talenten en de ontwikkelingen zich verhouden tot de schooldoelen, vindt het **ambitiesgesprek** (startgesprek) plaats. De inhoud van dit gesprek vormt de basis voor het coachingsgesprek. Daarna vindt het **coachingsgesprek** plaats. In dit gesprek worden de ambities voor korte en lange termijn verkend. Hieruit vloeien ontwikkeldoelen voort die gelden als afspraak voor de duur van de cyclus. Het **ontwikkelgesprek** (voortgangsgesprek) is de volgende stap en vindt enkele maanden na het coachingsgesprek plaats. In dat gesprek staat de voortgang van de gemaakte afspraken in het coachingsgesprek centraal.

Tot slot vindt het **eindgesprek** (ambitiesgesprek) plaats. Er wordt in dat gesprek gereflecteerd op de ontwikkeldoelen van het afgelopen jaar en gekeken naar de ambities en talenten gericht op de toekomst. De inhoud van dit gesprek vormt als vanzelf de basis voor het daaropvolgende coachingsgesprek. De verslaglegging van de inhoud van de gesprekken in deze cyclus is beknopt. De medewerker schrijft het verslag en zorgt voor het uploaden van het verslag in het eigen personeelsdossier (AFAS).

'Groene energie'

Op De Franciscus in Bennebroek is Suzanne in oktober 2021 van start gegaan met de cyclus. "Als aftrap heb ik mijn collega's tijdens een teambijeenkomst gevraagd om in 15 minuten hun persoonlijke doel in relatie met de schooldoelstellingen in twee- of drietalen te bespre-

ken," vertelt Suzanne. "Individueel bespreek ik tijdens een wandeling in de buurt persoonlijke doelen, ambities, zorgen en successen. Het wandelen neemt zo'n 40 minuten per keer in beslag, het geeft 'groene energie' en een ontspannen sfeer. De gesprekken leveren interessante informatie op waaraan doelstellingen gekoppeld kunnen worden."

Investeer in het kapitaal van de school

Suzanne is nog niet toegekomen aan de voortgangsgesprekken. Ze is zeer benieuwd of in de voortgangsgesprekken voldoende zal blijken of de doelstellingen voldoende hebben opgeleverd. "Medewerkers kunnen onderling natuurlijk vrijuit praten over ambities en doelstellingen," vervolgt Suzanne. "Openheid en gezamenlijk sparren kunnen mooie uitkomsten geven." Tot slot benadrukt de directeur het belang van goede gesprekken: "De medewerkers zijn het belangrijkste kapitaal van de school, waarin ik graag investeer. Ik heb goede wandelschoenen aangeschaft en ik ken Bennebroek inmiddels op mijn duimpje. Een leuk bijkomstigheids is dat de inwoners van Bennebroek stapje voor stapje kennismaken met het team van De Franciscus."

Pedagogisch medewerker (PM) én onderwijsassistent (OA)

“Als IKC kunnen wij heel aantrekkelijke vacatures bieden”

Sinds februari 2021 kunnen mensen die zowel in het onderwijs (OA) als de kinderopvang (PM) willen werken, de combinatie-opleiding Professional Kind & Educatie volgen bij het Nova-collega. IKC De Paradijsvogel heeft in september de eerste student van deze opleiding ingezet. Dominique, Desirée en Sandra vertellen wat het hén oplevert.

Sandra Vlaar, directeur Kinderopvang Les

Petits: “Ik ben blij te zien dat er veel interesse is voor deze nieuwe opleiding. Het is aan ons

en het onderwijs om te zorgen voor voldoende leer-/werkplekken. Dominique is bij ons in dienst, wij betalen haar opleiding en we lenen haar uit aan de school. Het

vermindert de werkdruk en bevordert de doorgaande lijn. Dominique is voor de kinderen een vertrouwd gezicht en voor het onderwijsteam een interessante aanvulling. We zijn tot nu toe heel tevreden. Toch is deze setting met twee betrokken werkgevers en twee cao's niet eenvoudig. Ook de begeleiding op school en binnen de opvang verschilt. Al is dat binnen een IKC vrij goed af te stemmen. Voor de toekomst moeten we onze rollen goed in kaart brengen. Want, je moet samen investeren en wat als een van beide organisaties geen plek heeft? Daar gaan we ons over buigen.”

Dominique Jeger Ohlenbusch, student

Professional Kind & Educatie: “Ik heb een kappersopleiding gedaan en ben barista.

Toen de horeca dicht moest en ik thuis kwam te zitten, dacht ik: wat wil ik nu echt? Vriendinnen die in de kinderopvang werken, zijn enthousiast. Zou dat iets voor mij zijn? De baanzekerheid sprak me

aan. Voorheen werd OA niet in BBL aangeboden. Nu dat wel kan, ben ik ervoor gegaan. In de ochtend op school voel ik me een heel ander soort juf dan in de middag op de opvang. Op school is veel structuur en een duidelijk programma. Leren heeft prioriteit. In de middag is het een vrolijke chaos, zet je alles op alles om de kinderen een leuke middag te bezorgen. Juist die afwisseling bevalt me. De dagen zijn intensief, je werkt van 8 tot 6. Maar je bent een voorbeeld, het heeft echt impact wat ik zeg. Kinderen zijn eerlijk, en ze leren zo snel! Zelf leer ik nu vooral niet meteen iets voor hen in te vullen. Ik zit hier op mijn plek.”

Desirée Eggen, directeur Onderwijs IKC

De Paradijsvogel: “We zitten al in hetzelfde gebouw, dat maakt de samenwerking en afstemming

eenvoudiger. Waar Sandra en ik de voordelen zien, gaat het team nog ontdekken wat die dubbele pet van Dominique waard is. Voor de kinderen is zo'n vertrouwd gezicht heel fijn en als leerkracht werk je met iemand samen die de kinderen na schooltijd ook meemaakt.

Dominique is nu de eerste student/medewerker waar we samen in investeren. Als school doen we dat vanuit de NPO-gelden. In februari gaat weer een student starten. Het is een mooie ontwikkeling waar we hopelijk in de toekomst nog meer profijt van gaan hebben. Zeker brede scholen en IKC's kunnen nu heel aantrekkelijke vacatures aanbieden. Hopelijk ondervangen we daarmee voor beide organisaties het personeelstekort voor een deel.”

Autonomie voor de leerkracht: hoe belangrijk is dat?

Weet je nog, de column van september? 'Samen Leren vraagt competentie, relatie en autonomie. Leerkrachten zoeken meer autonomie, maar dat is gezien de aard van de functie en de organisatie van het werk, niet altijd makkelijk.' Hoe belangrijk is autonomie voor jou?

Anne Melchior, leraar- ondersteuner De Reiger:

"Autonomie is voor mij zelfstandig eigen keuzes kunnen maken, of de ruimte krijgen om

binnen de kaders een eigen idee of oplossing te volgen. In ons team ervaar ik dat volop. Een directeur die los durft te laten en van wie je fouten mag maken, is hierbij essentieel. Als je vertrouwen krijgt, verleg je grenzen. Nee zeggen en elkaar als teamlid aanspreken, lukt steeds makkelijker. In deze omgeving is mijn zelfvertrouwen enorm gegroeid. Dat heeft een positief effect op kinderen: ik ben immers hun spiegel. Ik durf nu vaker een methode los te laten, buiten de gebaande paden te lopen en ontdek zo wat wél werkt voor een kind. Ook hun zelfvertrouwen zie ik groeien, wanneer je ze leert dat ze dingen zelfstandig op kunnen lossen en dat vragen stellen, of hulp vragen goed is. Ze zijn trots op zichzelf en ontwikkelen een sterke eigen identiteit. En zo werkt het ook bij volwassenen."

Jannieke Verkerk, gedragsspecialist Opmaat:

"Autonomie betekent voor mij: een stuk vrijheid om mezelf te ontwikkelen. Want naast leerkracht zijn, heb ik ook andere kwaliteiten die ik wil ontwikkelen. Daarvoor krijg ik bij Opmaat ruimte. In ambitiegesprekken gaat het écht over waar ik naartoe wil. Als er problemen zijn, is er steeds meer ruimte om zelf met voorstellen te komen en het op te lossen. Zo ontstaat dus ook meer verantwoordelijkheid. Nu we meer dan vroeger met elkaar werken vanuit autonomie, is de sfeer in het team opener. En het kan niet anders dan dat de kinderen mijn werkplezier voelen.

In deze omgeving neem je sneller en meer nieuwe dingen mee de klas in en buiten de klasmuren kijken wordt makkelijker. Niet alleen weten we elkaar als collega's steeds meer te inspireren, mijn eigen autonomie maakt mij ook bewuster van mijn rol naar kinderen toe. Kinderen geef ik mee dat ze een keuze hebben en dat ze daarin op zichzelf kunnen en mogen vertrouwen."

Jeannette Kemp, directeur Theresiaschool Bloemendaal:

"Ik geef leerkrachten graag de ruimte zelf vorm te geven aan de organisatie en hun werk.

Daarbij bied ik kaders. Door het geven van (meer) autonomie zie ik mooie dingen ontstaan, maar niet iedereen heeft dezelfde behoefte aan ruimte. Sommigen worstelen met deze nieuwe manier van werken. Toch is het voor medewerkers (en directeurs) niet anders dan voor kinderen: we moeten door de 'leerkuil' om ons verder te kunnen ontwikkelen. Wat er nodig is om meer autonomie te creëren, moet je dus samen uitzoeken. De waardeerende gesprekkencyclus is hierbij een goed hulpmiddel. Ikzelf ervaar autonomie als de ruimte en de stimulans om na te denken over waarom ik doe wat ik doe. Hierdoor kan ik keuzes maken richting zaken die goed bij mij aansluiten en zo gaat mijn werkplezier omhoog."

Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling

“Het belangrijkste is kijken, luisteren en vragen stellen”

We worden er niet graag mee geconfronteerd. Helaas heeft in Nederland ongeveer 3% van de 0-18-jarigen ermee te maken (bron: Nederlands Jeugdinstituut). Ook op onze scholen komt het voor.

Aaf Netelenbos, IB'er en aanspreekpunt Meldcode bij de Mariaschool, vertelt over haar ervaringen.

“Vaak weet je wel dat er iets speelt. Zo hadden wij een hele drukke jongen op school. Ook bij zijn zusje signaleerden wij zowel sociaal emotionele als lichamelijke problemen. Toen de ouders in een vechtscheiding belandden, zagen wij dat bepaalde zaken minder goed gingen. De gesprekken die we met de ouders voerden verliepen stroef. We hebben aangegeven dat we grote zorgen hadden. Uiteindelijk heeft de Opvoedpoli een melding gedaan bij Veilig Thuis, zodat wij dit niet hebben hoeven doen.”

Wat kunnen leerkrachten doen?

“Het belangrijkste is dat leerkrachten goed blijven kijken en luisteren. Kleuters vertellen veel, dat helpt. Vraag door over een blauwe plek. Wees alert als een gescheiden ouder zegt: “Mijn ex mag niet ...”.

Informeel bij ouders als een kind vaak moe is of regelmatig zonder eten op school komt. Vraag door bij een terugkerende blaasontsteking, moeite met naar de WC gaan of opeens minder eetlust of gewichtstoename. Dit soort onderwerpen kun je ook tijdens burgerschap of mediawijsheid bespreekbaar maken in de klas. Ga vooral het gesprek aan met ouders. En blijf neutraal. We kunnen signaleren, we ondernemen actie, maar zijn niet eindverantwoordelijk. We zijn in de eerste instantie een onderwijsinstelling.”

Lees het volledige verhaal op intranet.

Iedere school heeft een aandachtsfunctionaris kindermishandeling/aanspreekpunt Meldcode. Als je het gevoel hebt dat er iets niet pluis is met een leerling en je signalen van mogelijke kindermishandeling ziet, bespreek je dit met deze collega. Hij/zij kan je adviezen geven en indien nodig de procedure van de Meldcode in gang zetten. Omdat kindermishandeling niet altijd zichtbaar is, kun je je bij afwijkend gedrag www.signalenkaart.nl raadplegen.

Wij leren samen

Jong gelezen

Trude Stuart, leerkracht groep 1/2 Franciscusschool

“We zaten samen te snotteren”

“In de tweede klas merkte mijn leerkracht op dat het niet zo lekker ging met lezen. In de klas vond ik het spannend en lastig om een leesbeurt te krijgen. Spellend lezen lukte nog wel, maar veel verder dan dat kwam ik niet. Ze heeft mijn moeder gevraagd me thuis te helpen door veel samen te lezen. Dat pakte mijn moeder serieus op.

Er ging veel aandacht naar mij en het lezen. Mijn moeder was naaister, dus nu ik daar op terugkijk is het heel knap wat ze heeft bereikt. Tegenwoordig heb je daar deskundigen voor. Van het samen lezen heb ik enorm genoten. We hadden via een boekenabonnement veel klassiekers in huis. Ik herinner me nog hoe we samen ‘Alleen op

Foto: Evy van Nispen

Foto: Max Kaandorp

Foto: Sacha Hoebbergen

Lars Veenhof, leerkrachtondersteuner bij IKC Triade Aalsmeer

Lars volgt de pabo en staat als leerkrachtondersteuner voor groep 6 bij IKC Triade. Door zijn afgeronde minor is hij nu vakspecialist muziek. Lars: “De school heeft afgelopen periode verschillende instrumenten aangeschaft en ik krijg van Laura, de directeur, alle ruimte om muziekonderwijs te geven. Dit doe ik in blokken van drie lessen voor alle groepen, inclusief de Taalklas.

Lars vindt het fijn dat hij zelfstandig invulling kan geven aan deze lessen. “Ook leuk om te weten,” zegt Lars, “ik heb voor de landelijke Grote Rekenendag van afgelopen maart het rekenlied gemaakt. Het themalied, waarbij rekenen uiteraard centraal staat, heb ik samen met vrienden gezongen en opgenomen.”

Gevoel voor muziek

Voor zijn eigen groep, speelt Lars soms gitaar. “Ik maak zelf muziek of zet muziek op bij de lesovergangen. Een stukje ontspanning”, zegt hij hierover. Als een leerling de weektaak af heeft, mag hij gaan oefenen met een instrument. Lars

hoopt hiermee kinderen bekend te maken met verschillende instrumenten en hen gevoel voor muziek mee te geven. Als de kinderen uit zijn groep naar muziek mogen luisteren, vragen ze soms ook naar de muziek van zijn eigen band. “Ik speel met drie anderen in een band en hiermee hebben we al een paar landelijke prijzen gewonnen. Op dit moment kunnen we helaas minder optreden, maar daar komt hopelijk snel verandering in”, besluit Lars.

Informatie over de band van Lars, Close to fire, kun je terugvinden op Instagram, Spotify en YouTube.

tijdens het lezen”

de wereld’ lezen. De emoties liepen hoog op. Het is ook zo’n verdrietig verhaal. Al snetterend hebben we het uitgelezen. Sindsdien ben ik lezen leuker gaan vinden. Ik kan het nog steeds niet snel. En ik krijg klotsende oksels als ik tijdens een training collega’s al hoor kletsen terwijl ik nog aan het lezen ben. Maar ik lees nu wel voor ontspanning. In de

vakanties vooral. Het belang van lezen wil ik graag doorgeven. Ik lees in mijn groep 1-2 veel voor. Pluk van de Petteflat is een favoriet. Het valt me snel op als kinderen moeite hebben met ‘lezen’. Ze onthouden de letters niet, of vinden rijmen lastig. Ik zou kinderen die moeite hebben met lezen ook geen beurt geven, of nee, ik zou met ze overleggen wat ze

prettig vinden. Misschien kunnen ze het voorbereiden, zodat ze weten wat ze moeten gaan voorlezen. Iemand zo voor het blok zetten, kan een trauma opleveren. Het boek ‘Alleen op de wereld’ staat bij mij thuis in de kast. Het ziet er nog keurig netjes uit. Ik heb het nooit herlezen. Dat zou ik eigenlijk eens moeten doen.”

Kerstwens Battle

Onze 'eigen' Jong Leren-kerstkaart

Na de enthousiaste reacties en mooie tekeningen naar aanleiding van de kerstkaart tekenwedstrijd in 2019, hebben we deze 'wedstrijd' een nieuw, eigentijds jasje gegeven. Het resultaat: een prachtige kerstkaart!

Waarom een 'Kerstwens Battle'?

Bij de vorige editie ging het om tekeningen. Nu konden ook digitale, multimediale kerstwensen worden ingezonden. Dat is eigenlijk heel logisch, want onze scholen zijn erg actief op het gebied van digitale vaardigheden. Verder vinden we het gewoon ontzettend fijn om een persoonlijke kerstwens naar onze medewerkers te sturen. Daarom vroegen we leerlingen om te laten zien 'wat Kerstmis voor jou betekent'.

Ik vond dit sterretje voor de deur, het had een glinsterende gele kleur, dit sterretje van goud, is vast al duizenden jaren oud, ik pakte het voorzichtig op en ze zullen krijgen met kerstmis dit sterretje van mij.

ontspannen kerstdagen & een gezond 2022

Marlies
John
college van bestuur Jong Leren

JONG
LEREN

Deze kaart is samengesteld met inzendingen van onze leerlingen vanwege een kerstwens Battle. We hebben verschillende prijzen uitgereikt. De tekening op de voorzijde is van Elize en Senna uit groep 7b van De LinQ in Havelte. De tekening op deze kaart is van Esmée uit groep 5 van de Kameleon in Rijssen-Hutten. Het geluk is Jari van de Vijfsprong uit groep 7b van De Kameleon in Rijssen-Hutten.

Jocintha Olij-Persoon

leerkracht groep 7b van De Vijfsprong, over de Kerstwens Battle:

"Ik heb er een les digitale vaardigheid aan gehangen: hoe maak je een presentatie, hoe plak je foto's in je presentatie en hoe maak je ze op het juiste formaat? In combinatie met Google Presentaties en Google Tekeningen. Het gaat eigenlijk om de ICT basisvaardigheden. Mijn klas vond dit een onwijs leuke en toffe les."

Hoe kun je kiezen uit al die mooie en leuke inzendingen?

Dat is altijd de grootste uitdaging. We hebben van ongeveer 70 leerlingen een inzending gekregen. Uiteindelijk hebben we beoordeeld op hoe de kerstgedachte is uitgewerkt en of de lijnen duidelijk zijn (in verband met drukwerk).

Winnaars tekening bovenbouw:
Elize en Senna
(groep 7b, De LinQ)

Winnaars multimedia:
v.l.n.r. Elijah, Jaydee en Dewi
(groep 6 en groep 8, De Kameleon)

Winnaars digitale kerstkaart:
Dean, Jari en Laurens (groep 7b, De Vijfsprong)

Winnaar tekening middenbouw:
Esmée (groep 5, Immanuël)